

JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS

ANTONIO LA PERGOLA

16 päivänä joulukuuta 1997 *

1. Nyt esillä olevassa asiassa komissio vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen ja tiettyjen maanteiden tavaraliikenteeseen tarkoitettujen ajoneuvojen verotuksen sekä tiettyjen infrastruktuurien käytöstä perittävien tie- ja käyttömaksujen soveltamisesta jäsenvaltioissa 25 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/89/EY¹ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2. Direktiivillä, jonka täytäntöönpanosta on kysymys, pyritään lähentämään asteittain maantiekuljetusten verotusta koskeva jäsenvaltioiden lainsäädäntö, jotta kilpailun vääristymät yhteisön liikenteenharjoittajien välillä poistuisivat. Direktiivin 13 artiklan 1 kohdan mukaan sen täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 1.1.1995.

3. Yhteisöjen tuomioistuin kumosi 5.7.1995 antamallaan tuomiolla² kyseisen direktiivin päättäen kuitenkin pysyttää sen vaikutukset voimassa siihen asti, kunnes neuvosto olisi antanut uuden direktiivin.

4. Ranskan hallitus ei kiistä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä. Se huomauttaa pelkästään, että täytäntöönpanon viivästyminen johtuu vaikeista taloudellisista ja sosiaalisista ongelmista maantiekuljetusalalla. Erityisesti sen mukaan direktiivin täytäntöönpano olisi johtanut kuljetuskustannusten nousuun ja lisännyt tästä syystä voimakasta sosiaalista painetta ja vaarantanut kansantaloudelle olennaisen palvelualan asianmukaisen toiminnan. Lisäksi Ranskan markkinoiden erityispiirteet huomioon ottaen direktiivin täytäntöönpanon laiminlyönti ei olisi aiheuttanut minkäänlaista kilpailun vääristymistä. Vastaaajana oleva jäsenvaltio on kuitenkin ilmoittanut aikovansa ryhtyä direktiivin täytäntöönpanotoimiin mahdollisimman pian.

* Alkuperäinen kieli: italia.

1 — EYVL L 279, s. 32.

2 — Asia C-21/94, parlamentti v. neuvosto, tuomio 5.7.1995 (Kok. 1995, s. I-1827).

5. Mielestäni näyttää kuitenkin siltä, että Ranskan hallituksen esittämällä perusteluilla ei pyritä komission vaatimusten hylkäämiseen, vaan pikemminkin perustelemaan niitä syitä, joiden vuoksi jäsenyysvelvoitteita on laiminlyöty. Vastaajana olevan jäsenvaltion esittämällä vaikeuksilla ei kuitenkaan vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan voida perustella kyseistä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä.³

6. Ehdotan näin ollen, että yhteisöjen tuomioistuin hyväksyy kanteen ja velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

3 — Ks. mm. asia C-52/95, komissio v. Ranska, tuomio 7.12.1995 (Kok. 1995, s. I-4443).